

عنوان مقاله:

اثر مکمل رومینوبافر، بیکربنات سدیم و مخلوط گیاهان داروئی بر اسیدوز، اسیدهای چرب فرار، فراسنجه های خونی و عملکرد بره های پرواری کردی

محل انتشار:

مجله پژوهش در نشخوارکنندگان، دوره 5، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد مهدی معینی - عضو هیات علمی دانشگاه رازی

وفا محمدی چپ دره - دانشگاه رازی

منوچهر سوری - دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: اسیدوز یکی از مشکلات اکثر دامداری ها است که همه ساله خسارات مالی فراوانی به دامداری ها تحمیل می نماید. با افزایش کنسانتره جیره و افزایش اسیدیته شکمبه، قابلیت هضم فیبر کاهش می یابد و تغییر در جمعیت میکروبی شکمبه مشاهده خواهد شد. جیره هایی که دارای سطوح بالایی از کنسانتره هستند ممکن است با اختلال در مکانیسم گوارش منجر به کاهش ظرفیت بافری شکمبه شوند، متعاقباً اسیدیته شکمبه را تغییر دهند که منجر به اسیدوز می شود. مطالعات نشان داده اند استفاده از بافرا در تغذیه دام، شرایط محیطی شکمبه را بهبود بخشیده و بوسیله تعدیل اسیدیته شکمبه، از افت pH جلوگیری می نماید. مکمل رومینوبافر به منظور پیشگیری از اسیدوز و بهبود عملکرد دام از ترکیب بافراهای رایج و گیاهان دارویی تولید شده است. تحقیق حاضر جهت مقایسه اثر مکمل رومینوبافر، بیکربنات سدیم و مخلوط گیاهان داروئی بر پیشگیری از اسیدوز و بهبود عملکرد دام های پرواری انجام شد. مواد و روش ها: سی و شش راس بره نر نژاد کردی پنج ماهه با وزن اولیه 25 ± 2 کیلوگرم به مدت 100 روز به طور تصادفی در چهار گروه 9 راسی مورد بررسی قرار گرفتند و بصورت انفرادی نگهداری شدند. تیمارها شامل گروه 1: تیمار شاهد (فقط جیره پایه بدون افزودن مکمل دریافت نمودند)؛ گروه 2: رومینوبافر (دو درصد از جیره پایه)؛ گروه 3: بی کربنات سدیم (یک درصد از جیره پایه) و گروه 4: مخلوط گیاهان داروئی (دو درصد از جیره پایه)، مورد مطالعه قرار گرفتند. در طول دوره آزمایش؛ عملکرد بره ها، pH شکمبه، میزان ابتلا به اسیدوز، نمونه برداری از فراسنجه های شکمبه ای و فراسنجه های خونی انجام گرفت. برای تعیین دام های مبتلا به اسیدوز، ابتدا با مشاهده علائم ظاهری همچون کم اشتها، اسهال و دانه های هضم نشده در مدفوع، بعنوان دام مبتلا به اسیدوز شناسایی می شد سپس pH مایع شکمبه دام مورد نظر در ساعت های دو، چهار، شش و هشت بعد از خوراک دهی مورد بررسی قرار می گرفت. یافته ها: اثر تیمارهای آزمایشی بر اضافه وزن روزانه، خوراک مصرفی و ضریب تبدیل معنی دار بود ($P < 0.01$). اثر تیمارهای آزمایشی در جیره های پر کنسانتره بر عدم بروز اسیدوز معنی دار بود ($P < 0.01$ و $2 \times 55/52 =$). مکمل رومینوبافر و بی کربنات سدیم از کاهش pH شکمبه در طول دوره پروار بندی جلوگیری نمودند ($P < 0.05$). اثر تیمارهای آزمایشی بر فراسنجه های شکمبه ای از قبیل کل اسیدهای چرب فرار، اسید استیک، اسید پروپیونیک، اسید بوتیریک، نسبت استیک به پروپیونیک، نیتروژن آمونیاکی شکمبه و آنزیم TAC شکمبه مثبت و معنی دار بود ($P < 0.05$). اثر تیمارهای آزمایشی بر سطح گلوکز، پروتئین تام، نیتروژن اوره ای خون، کلاسترول، بتا هیدورکسی بوتیرات، آنزیم TAC سرم خون در طول دوره آزمایش معنی دار بود ($P < 0.05$). نتیجه گیری: با توجه به نتایج این آزمایش مکمل رومینوبافر سبب بهبود عملکرد و کاهش هزینه تولید در پروار بندی بره شد، بنابراین استفاده از مکمل رومینوبافر تا سطح دو درصد جیره های پرواری پیشنهاد می شود.

کلمات کلیدی:

اسیدوز، رومینوبافر، بی کربنات سدیم، گیاه داروئی، بره کردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/955173>

